

ЗАКОН О УГОСТИТЕЉСТВУ

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови за обављање угоститељске дјелатности, врста угоститељских објеката и поједини облици угоститељске дјелатности, категоризација угоститељских објеката, обавезе угоститеља и остала питања од значаја за област угоститељства.

Члан 2.

Појмови који се употребљавају у овом закону имају сљедеће значење:

а) угоститељ је привредно друштво, предузетник или физичко лице које обавља угоститељску дјелатност,

б) угоститељски објекат је функционално повезан, уређен и опремљен простор који испуњава прописане минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове за пружање угоститељских услуга, односно за обављање угоститељске дјелатности,

в) угоститељски објекти за смјештај су објекти у којима се пружају услуге смјештаја, исхране и пића и друге уобичајене услуге у угоститељству или само услуге смјештаја,

г) угоститељски објекти за исхрану и пиће су објекти у којима се припремају и услужују топла и хладна јела, пића и напаци, или се услужују само пића и напаци,

д) кетеринг (catering) објекти су врста угоститељских објеката у којима се припремају оброци у централним јединицама за потрошњу на другом мјесту (у превозним средствима, на приредбама, свечаностима) и из којих се врши снабдијевање корисника том храном,

ђ) смјештајна јединица је опремљена просторија, односно скуп опремљених просторија унутар угоститељског објекта за смјештај која се ставља на располагање кориснику (соба, апартман),

е) сеоско домаћинство је домаћинство које је организовано као породично пољопривредно газдинство у којем његови чланови учествују у пружању угоститељских услуга, а привређивање чланова сеоског домаћинства претежно произилази из програма сопствене производње,

ж) програм сопствене производње подразумијева програм пољопривредне производње на сеоском домаћинству које пружа угоститељске услуге,

з) категоризација угоститељских објеката је поступак утврђивања постигнутих стандарда у погледу уређења, опреме и услуге у угоститељским објектима за смјештај на основу којег се објекти исте врсте разврставају у различите категорије у зависности од нивоа постигнутих стандарда,

и) стандарди су услови и мјерила у погледу уређења и опремљености објекта, квалитета пружања услуга и претежног садржаја услуга и одржавања угоститељског објекта,

ј) стандардна плоча је једнообразно димензионирана и садржајно одређена табла за означавање категорије или стандарда, те врсте угоститељског објекта,

к) „bad and breakfast“ је врста угоститељског објекта за смјештај у којем се поред смјештаја пружају услуге припремања и услуживања доручка и

л) хасап (НАССР) је систем анализе опасности и контролних тачака у процесу производње, дистрибуције и манипулације храном.

Члан 3.

(1) Угоститељском дјелатношћу сматра се пружање услуга смјештаја, припремање и услуживање хране, пића и напитака у угоститељским објектима, као и припремање хране и достављање корисницима за потрошњу на другом мјесту.

(2) Угоститељска дјелатност се обавља у угоститељским објектима, у сеоском домаћинству, у кампу, угоститељским објектима у ловно-риболовном туризму, покретним угоститељским објектима и у осталим врстама угоститељских објеката у складу са овим законом.

(3) Приликом обављања угоститељске дјелатности, угоститељ је дужан да у оквиру угоститељског објекта утврђује и наплаћује исте цијене за пружене услуге домаћим и страним држављанима, као и да послује у складу са одредбама овог закона, посебним узансама из области угоститељства који се утврђују у оквиру Привредне коморе Републике Српске и у складу са другим пословним обичајима у угоститељству.

Члан 4.

(1) У смислу члана 3. овог закона, угоститељском дјелатношћу не сматра се пружање услуга смјештаја и исхране у установама друштвене бриге о дјечи, здравственим, социјалним, образовно-васпитним установама, ако се те услуге пружају од стране запослених лица у тим установама, односно ако пружање тих услуга нису повјерили угоститељу и ако се угоститељске услуге не пружају трећим лицима.

(2) Објекти, односно просторије, уређаји и опрема, као и лица која пружају услуге из става 1. овог члана, као и угоститељски објекти затвореног типа из члана 12. став 2. тачка а) овог закона морају испуњавати минимално-техничке, санитарно-хигијенске и здравствене услове прописане за угоститељски објекат и то у дијелу пословног простора у којем се те услуге пружају.

II УСЛОВИ ЗА ОБАВЉАЊЕ УГОСТИТЕЉСКЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

Члан 5.

(1) Угоститељску дјелатност обављају привредна друштва која су уписана у судски регистар за вршење угоститељске дјелатности, односно предузетници и физичка лица која су за обављање те дјелатности уписана у одговарајући регистар (у даљем тексту: угоститељи).

(2) Под условима прописаним овим законом поједине врсте угоститељске дјелатности могу пружати и физичка лица која су за пружање тих услуга регистрована код Агенције за посредничке, информатичке и финансијске услуге (у даљем тексту: АПИФ).

(3) Угоститељску дјелатност под условима одређеним овим законом у својим пословним просторијама и просторима могу обављати удружења грађана, угоститељске образовне установе (угоститељске школе), као и ђачки или студентски домови.

(4) Угоститељску дјелатност у угоститељским објектима за смјештај врсте хотел, апартхотел и туристичко насеље, обављају угоститељи регистровани као привредна друштва.

Члан 6.

(1) Угоститељска дјелатност обавља се у пословним објектима, просторијама и просторима који чине грађевинску цјелину или који су функционално повезани, односно који у оквиру шире грађевинске цјелине имају потребну функционалност.

(2) Угоститељски објекат мора испуњавати услове у погледу изградње, уређаја, опреме, заштите на раду, заштите од пожара, заштите од буке, санитарно-хигијенске и остале прописане услове за пружање појединих врста угоститељских услуга.

(3) Угоститељска дјелатност може се обављати и у објектима, просторијама и просторима у којима се обавља друга дјелатност, ако су за обављање угоститељске дјелатности испуњени законом прописани услови.

(4) У угоститељским објектима, угоститељи могу обављати дјелатност трговине на мало дуваном и прерађевинама од дувана, трговине на мало штампом, сувенирима и домаћим производима под условом да угоститељи који обављају такву дјелатност испуњавају услове одређене посебним прописима.

(5) Привређивање игара на срећу у угоститељским објектима обавља се у складу са посебним прописима из области игара на срећу.

(6) За обављање угоститељске дјелатност, на јавним површинама или љетним и зимским баштама, угоститељи су обавезни испунити услове у погледу изградње и уређења таквих простора.

(7) Надлежни орган јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: надлежни орган) одлуком прописује услове у погледу изградње, изгледа и уређења јавних површина, љетних и зимских башти у којима се обавља угоститељска дјелатност, ради очувања урбанистичког, естетског и амбијенталног изгледа простора.

Члан 7.

(1) За почетак рада угоститељског објекта мора да буде обезбијеђен пословни простор, уређаји, опрема, стандарди и услови у погледу запослених лица у складу са овим законом.

(2) Угоститељ може да почне обављање дјелатности, да обавља дјелатност и да мијења услове њеног обављања када од надлежног органа добије рјешење којим се одобрава обављање угоститељске дјелатности, осим у случају из члана 12. став 2. тачка а) и члана 19. овог закона.

(3) Угоститељ је дужан да уз захтјев за издавање рјешења за обављање угоститељске дјелатности приложи овјерену писану изјаву да су испуњени прописани услови у погледу простора, уређаја, опреме и запослених лица, као и овјерену копију рјешења о упису у регистар код надлежног суда за привредно друштво.

(4) Надлежни орган из става 2. овог члана дужан је да подносиоцу захтјева који испуњава услове из става 3. овог члана изда рјешење којим се одобрава обављање угоститељске дјелатности у року од осам дана од дана подношења захтјева.

(5) Против рјешења из става 4. овог члана дозвољена је жалба Министарству трговине и туризма (у даљем тексту: Министарство) у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(6) Пословни простор из става 1. овог члана мора имати рјешење о употребној дозволи издато у складу са урбанистичко-грађевинским прописима.

(7) Постојање рјешења о употребној дозволи није услов за издавање рјешења за обављање угоститељске дјелатности, али се ова чињеница провјерава заједно са утврђивањем постојања услова из става 1. овог члана.

(8) Надлежни орган из става 2. овог члана у поступку издавања рјешења којим се одобрава обављање угоститељске дјелатности не провјерава правни основ коришћења пословног простора.

(9) Министар трговине и туризма (у даљем тексту: министар), уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује минимално-техничке услове у погледу простора, уређаја и опреме угоститељских објеката и врсте угоститељских објеката.

Члан 8.

(1) Угоститељ регистрован као привредно друштво, има неограничену одговорност, а власник, односно сувласници, неограничену солидарну одговорност за штету проузроковану трећим лицима која је изазвана давањем нетачне изјаве о испуњавању услова из члана 7. став 3. овог закона.

(2) Угоститељ регистрован као предузетник има неограничену одговорност за штету проузроковану трећим лицима која је изазвана давањем нетачне изјаве о испуњавању услова из члана 7. став 3. овог закона.

(3) Угоститељи који имају закључен уговор о ортаклуку солидарно су одговорни за штету проузроковану трећим лицима која је изазвана давањем нетачне изјаве о испуњавању услова из члана 7. став 3. овог закона.

(4) Министар упутством прописује садржај изјаве из члана 7. став 3. овог закона.

Члан 9.

(1) Надлежни орган рјешењем из члана 7. став 2. овог закона којим се одобрава обављање угоститељске дјелатности одређује врсту угоститељског објекта у складу са чланом 12. овог закона, фирму угоститељског објекта и период пословања угоститељског објекта из члана 29. став 1. овог закона.

(2) Приликом издавања рјешења из става 1. овог члана фирма угоститељског објекта не смије садржавати врсту угоститељског објекта из члана 12. овог закона.

(3) Врста угоститељског објекта може се промијенити ако су испуњени услови прописани за пружање друге врсте услуге у угоститељском објекту.

(4) Рјешење за обављање угоститељске дјелатности престаје да важи у складу са законом којим се регулише правни положај привредних субјеката.

Члан 10.

(1) Угоститељи регистровани као привредна друштва и предузетници који обављају дјелатност у угоститељским објектима за смјештај врсте: хотел, апартхотел, мотел, туристичко насеље, пансион и камп, морају да имају руководиоца објекта (пословођу) који је запослен код угоститеља.

(2) Руководилац објекта у угоститељском објекту врсте: хотел, апартхотел и туристичко насеље, мора да има VII степен стручне спреме или завршен први студијски циклус високог образовања у трајању од најмање три до највише четири године у области друштвених наука, угоститељског, туристичког или економског смјера, знање једног страног језика и најмање три године радног искуства у непрекидном трајању у угоститељству.

(3) Руководилац објекта у угоститељском објекту врсте „ресторан“ који посједује рјешење из члана 13. став 5. овог закона мора да има VII степен стручне спреме или завршен први студијски циклус високог образовања у трајању од најмање три до највише четири године у области угоститељског, туристичког или економског смјера, знање једног страног језика и најмање три године радног искуства у непрекидном трајању у угоститељству.

(4) Руководилац објекта у угоститељском објекту врсте мотел, камп и пансион мора да има најмање средњу стручну спрему, угоститељског, туристичког или економског смјера, знање једног страног језика и годину дана радног стажа у непрекидном трајању у угоститељству.

(5) Лице које у угоститељским објектима непосредно услужује госте (конобар) мора да има најмање средњу стручну спрему угоститељског смјера, односно најмање средњу стручну спрему и положен стручни испит за конобара.

(6) Ако угоститељ послује у форми предузетника и лично води пословање угоститељског објекта из ст. 3. и 4. овог члана мора да испуњава услове прописане за руководиоца угоститељског објекта.

(7) Министар рјешењем одређује састав Комисије за полагање стручног испита из става 5. овог члана.

(8) Министар, уз сагласност министра надлежног за послове просвјете, правилником прописује начин и програм полагања стручног испита из става 5. овог члана.

Члан 11.

(1) Ако угоститељ обавља угоститељску дјелатност у форми привредног друштва, а дјелатност обавља у више објеката, дужан је да за обављање послова из оквира дјелатности у сваком објекту образује пословну јединицу (огранак) и прибави рјешење за обављање угоститељске дјелатности.

(2) Ако је угоститељ предузетник, а угоститељску дјелатност обавља у више посебних простора, дужан је да дјелатност у тим посебним просторима обавља на начин и под условима прописаним законом којим се уређује начин обављања самосталне предузетничке дјелатности.

III ВРСТЕ УГОСТИТЕЉСКИХ ОБЈЕКТА И ПОЈЕДИНИ ОБЛИЦИ УГОСТИТЕЉСКИХ УСЛУГА

Члан 12.

(1) Према врсти угоститељских услуга које се у објекту пружају, угоститељски објекти могу бити:

а) угоститељски објекти за смјештај у којима се корисницима услуга пружају услуге смјештаја, исхране и пића или само услуге смјештаја у објектима, као што су: хотел и подврсте хотела, мотел, туристичко насеље, камп, пансион, апартхотел, хостел, преноћиште, одмаралиште, кућа за одмор, апартман, собе за изнајмљивање, „bed and breakfast“ и други објекти за пружање услуга смјештаја,

б) угоститељски објекти за исхрану и пиће у којима се корисницима услуга припремају и услужују топла и хладна јела, пића и напаци или само пића и напаци у објектима, као што су: ресторани, кафане, кафе-барови, барови, дискотеке, посластичарнице, објекти брзе хране, кантине, мензе и други објекти за пружање услуга исхране и пића и

в) кетеринг (catering) објекти у којима се припрема храна, пиће и напаци, по утврђеним стандардима ради услуживања и потрошње на другом мјесту.

(2) У зависности од корисника угоститељских услуга угоститељски објекти могу бити:

а) угоститељски објекти затвореног типа у којима се угоститељске услуге смјештаја, исхране и пића пружају само лицима запосленим у установама, односно члановима или припадницима спортских, омладинских, хуманитарних или других организација или запосленима у привредним друштвима и републичким органима по нетржишним цијенама, као што су: мензе, кантине, одмаралишта и

б) угоститељски објекти отвореног типа под којима се подразумевају сви остали угоститељски објекти за смјештај, исхрану и пиће у којима се угоститељске услуге смјештаја, исхране и пића пружају трећим лицима, по тржишним цијенама, на комерцијалној основи.

(3) Поједине врсте угоститељског објекта могу бити клупског типа (клуб) у којима се угоститељске услуге пружају само одређеним гостима (члановима клуба), по тржишним цијенама.

(4) Угоститељски објекти за исхрану и пиће врсте "ресторани" могу пружати кетеринг услуге, уколико испуњавају прописане услове за објекте из става 1. тачка в) овог члана.

Члан 13.

(1) Министарство, на захтјев угоститеља утврђује квалитет услуга и стандарде у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте "ресторани" .

(2) Подношење захтјева за утврђивање квалитета услуга и стандарда у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте "ресторани" није обавезно.

(3) Министар рјешењем именује Комисију за утврђивање квалитета услуга и стандарда (у даљем тексту: Комисија) у угоститељским објектима за исхрану и пиће врсте "ресторани" која спроводи поступак утврђивања квалитета и стандарда угоститељских услуга у ресторанима.

(4) Угоститељ подноси захтјев за утврђивање квалитета услуга и стандарда угоститељског објекта из става 1. овог члана Министарству и сноси трошкове поступка који се плаћају у моменту подношења захтјева и исти се уплаћују у корист буџета Републике Српске.

(5) Министар, на приједлог Комисије доноси рјешење којим се утврђује квалитет услуга и стандарда у ресторанима.

(6) Рјешење из става 5. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од двије године од дана достављања истог.

(7) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 6. овог члана.

(8) Ако се у поступку ревизије утврди да ресторан поновно испуњава квалитет услуга и стандарда који су одређени рјешењем, угоститељ није обавезан да поднесе нови захтјев, већ му се рјешењем потврђује постојећи ниво квалитета услуга и стандарда у ресторану.

(9) Ако се у поступку ревизије утврди да ресторан одступа од прописаних квалитета услуга и стандарда, рјешењем се утврђује престанак раније издатог рјешења о утврђивању квалитета услуга и стандарда.

(10) У случају из става 9. овог члана угоститељ је обавезан да уклони стандардну плочу која му је утврђена ранијим рјешењем.

(11) Рјешење из ст. 5. 8. и 9. овог члана је коначно и против истог није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(12) Министарство води евиденцију угоститељских објеката из става 1. овог члана и угоститељу издаје стандардну плочу за означавање квалитета услуга и стандарда угоститељских услуга у ресторану.

(13) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује поступак утврђивања квалитета услуга и стандарда ресторана и одређује критеријуме, односно елементе за процјену квалитета услуга и стандарда у ресторанима.

Члан 14.

(1) Поједине угоститељске услуге могу се повремено и привремено пружати изван угоститељског објекта на сајмовима, вашарима, пригодним прославама, на другим јавним манифестацијама или на просторима намјенски уређеним за пружање угоститељских услуга, у складу са одредбама овог закона и посебним прописима којима се обезбјеђује хигијенска исправност животних намирница и заштита животне средине.

(2) Угоститељ регистрован као привредно друштво и предузетник може пружати угоститељске услуге из става 1. овог члана по претходно прибављеном рјешењу надлежног органа, којим се одобрава пружање угоститељских услуга изван угоститељског објекта.

(3) Угоститељске услуге изван угоститељског објекта могу се обављати на одређени временски период у зависности од трајања манифестација из става 1. овог члана, односно за вријеме трајања сезоне.

(4) Надлежни орган рјешењем одобрава врсту услуге и одређује простор, мјесто и вријеме пружања угоститељских услуга из става 1. овог члана.

(5) Угоститељске услуге из става 1. овог члана могу се пружати на простору заштићеног природног добра и његове заштићене околине, по претходно прибављеној сагласности надлежног органа за послове заштите културних добара.

(6) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије правилником прописује минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове за обављање угоститељске дјелатности изван угоститељског објекта.

Члан 15.

(1) Угоститељ регистрован као привредно друштво и предузетник може пружати поједине угоститељске услуге у покретном објекту који се премјешта из једног мјеста у друго сопственим погоном или вучом и који испуњава прописане минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове за пружање угоститељских услуга.

(2) У покретном објекту из става 1. овог члана могу се пружати услуге смјештаја и услуживати храна припремљена на другом месту у оригиналном паковању, као и пиће у оригиналној амбалажи или на точење уз употребу амбалаже за једнократну употребу.

(3) За обављање дјелатности из става 1. овог члана угоститељ је дужан да прибави рјешење надлежног органа.

(4) Надлежни орган рјешењем одобрава врсту услуге која се може пружати у покретном објекту и одређује простор и мјесто на коме се могу пружати угоститељске услуге у покретном објекту.

(5) Против рјешења из става 3. овог члана дозвољено је изјавити жалбу Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(6) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује начин пружања угоститељских услуга у покретном објекту, као и минимално-техничке, санитарно-хигијенске и здравствене услове које морају да испуњавају ови објекти.

Члан 16.

(1) Угоститељ регистрован као привредно друштво или физичко лице може пружати услуге смјештаја и исхране гостима изнајмљивањем апартмана, кућа за одмор, „bed and breakfast“ и соба за изнајмљивање чији су власници у објектима смјештајних капацитета до осам смјештајних јединица, односно 16 кревета.

(2) Субјекти из става 1. овог члана који пружају угоститељске услуге изнајмљивањем апартмана, кућа за одмор, „bed and breakfast“ и соба за изнајмљивање морају да испуњавају здравствене услове, те да редовно обављају здравствене прегледе у складу са законом којим се уређује здравствена заштита.

(3) Апартаменти, куће за одмор, „bed and breakfast“ и собе за изнајмљивање које субјекти из става 1. овог члана издају гостима морају испуњавати прописане услове у погледу изградње, уређења и опреме, санитарно-хигијенске и остале прописане услове, те морају бити категорисани.

(4) Субјекти из става 1. овог члана могу издавати и рекламирати апартмане, куће за одмор, „bed and breakfast“ и собе за изнајмљивање преко путничке агенције или привредног субјекта, на основу посебног уговора, односно информисати кориснике услуга и рекламирати услуге преко туристичке организације града или општине.

(5) Субјекти из става 1. овог члана могу да пружају услуге припремања и услуживања хране и пића само гостима којима пружају и услуге смјештаја.

(6) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије правилником прописује минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове које морају да испуњавају објекти у којима се пружају угоститељске услуге изнајмљивањем апартмана, кућа за одмор, „bed and breakfast“ и соба за изнајмљивање.

Члан 17.

(1) Угоститељске услуге на селу могу се пружати од стране физичког лица, односно регистрованог породичног пољопривредног газдинства у складу са овим законом и законом из области пољопривреде (у даљем тексту: сеоско домаћинство).

(2) У сеоском домаћинству могу се пружати угоститељске услуге смјештаја, припремања и услуживања хране и пића у објектима смјештајних капацитета до 15 гостију, а организованој туристичкој групи до 50 гостију која не користи услуге смјештаја, само угоститељске услуге припремања и услуживања хране и пића.

(3) У сеоском домаћинству, пружају се услуге припремања јела, услуживања хране и пића која су произведена на пољопривредном газдинству из програма сопствене производње, као и дегустација сопствених производа домаћинства организованим туристичким групама које не користе услуге смјештаја.

(4) Угоститељски објекти за смјештај, исхрану или пиће у оквиру сеоског домаћинства подлијежу обавезној категоризацији од стране надлежног органа.

(5) Субјекти из става 1. овог члана могу издавати смјештајне јединице у оквиру сеоског домаћинства и рекламирати сеоско домаћинство преко путничке агенције или привредног субјекта, на основу посебног уговора, односно информисати кориснике услуга и рекламирати услуге преко туристичке организације града или општине.

Члан 18.

(1) Физичко лице и чланови сеоског домаћинства који обављају дјелатност у сеоском домаћинству морају да испуњавају здравствене услове, те да редовно обављају здравствене прегледе, у складу са законом којим се уређује здравствена заштита.

(2) Угоститељске услуге у оквиру сеоског домаћинства могу се обављати у објектима који морају да испуњавају минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове.

(3) Министар, уз сагласност министра надлежног за послове пољопривреде, здравља, те просторног уређења и екологије, правилником прописује минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове које морају да испуњавају објекти у сеоском домаћинству.

Члан 19.

(1) Физичка лица могу пружати услуге из члана 16. став 1. и члана 17. став 1. овог закона након уписа у Регистар пружаоца услуга у апартаментима, кућама за одмор, „bed and breakfast“ и собама за изнајмљивање, као и угоститељских услуга у оквиру сеоског домаћинства (у даљем тексту: Регистар).

(2) Упис у Регистар и вођење регистра из става 1. овог члана обавља АПИФ.

(3) Физичка лица, приликом регистрације код АПИФ-а, поред остале документације, достављају и изјаву из члана 7. став 3. овог закона.

(4) У погледу одговорности субјеката из става 1. овог члана сходно се примјењују одредбе члана 8. став 2. овог закона.

(5) АПИФ доставља податке из Регистра Министарству, Пореској управи Републике Српске и надлежном органу на чијем подручју регистровани субјекти обављају дјелатност, у року од осам дана од дана извршеног уписа.

(6) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), на приједлог Министарства, уредбом прописује документацију неопходну за спровођење регистрације, као и поступак регистрације субјеката из става 1. овог члана.

(7) Влада, на приједлог Министарства, утврђује висину трошкова неопходних за спровођење поступка регистрације код АПИФ-а.

Члан 20.

(1) Угоститељи регистровани као привредна друштва и предузетници могу организовати услуге камповања под условима утврђеним овим законом.

(2) Камповањем, у смислу овог закона, сматра се смјештај и боравак гостију, односно туриста у природи, под шатором и другим објектима (камп-кућице, камп-приколице).

(3) Камповање се може вршити само у организованим камповима, под којима се сматрају кампови који се налазе на подесном, намјенски уређеном и ограђеном земљишту, са обезбијеђеном пратећом инфраструктуром (санитарно-хигијенски услови, мокри чвор, одлагање смећа), на којем се гостима изнајмљују простори за камповање или камп јединице за смјештај властите или у кампу изнајмљене опреме.

(4) Изузетно, за вријеме одржавања спортске, културно-умјетничке или друге манифестације дозвољено је организовање привременог кампа изван кампова из става 3. овог члана, на за то одређеним просторима у складу са рјешењем надлежног органа, у ком случају камп не мора испуњавати опште минималне услове у погледу изградње објеката и пратеће инфраструктуре.

(5) За обављање дјелатности у организованом кампу из става 3. овог члана неопходно је прибавити рјешење надлежног органа о одређивању категорије, а за обављање дјелатности из ст. 3. и 4. овог члана и рјешење надлежног органа којим се одобрава обављање дјелатности у организованом или привременом кампу.

(6) Надлежни орган рјешењем из става 5. овог члана одређује простор (земљиште), мјесто и вријеме пружања услуга кампа из ст. 3. и 4. овог члана.

(7) Поред података из става 6. овог члана, рјешење надлежног органа којим се одобрава обављање дјелатности у привременом кампу садржи и податке о организатору камповања у привременом кампу, вријеме за које се простор или земљиште може користити за камповање, као и обавезе организатора у погледу обезбјеђења привремених санитарно-хигијенских објеката.

(8) Против рјешења из става 5. овог члана дозвољена је жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(9) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује минимално-техничке и санитарно-хигијенске услове за пружање угоститељских услуга у организованом и привременом кампу, као и о поступку и начину одређивања категорије организованог кампа.

Члан 21.

(1) Угоститељи регистровани као привредна друштва и предузетници могу обављати угоститељску дјелатност у објектима ловно-риболовног туризма.

(2) Угоститељски објекти у ловно-риболовном туризму су објекти за смјештај ловаца и риболоваца.

(3) Према врсти услуга које пружају угоститељски објекти у ловно-риболовном туризму могу бити:

- а) ловачка колиба,
- б) ловачка кућа и
- в) ловачка вила.

(4) Угоститељ је поред обавеза из чл. 27. и 28. овог закона у објектима за смјештај ловаца и риболоваца обавезан да видно истакне правила, односно услове и начин коришћења ловишта и других услуга ловног туризма.

(5) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове пољопривреде, шумарства и екологије, правилником прописује минимално-техничке услове за изградњу, уређење и опремање угоститељских објеката у ловно-риболовном туризму, те стандарде, услове и начин пружања и коришћења услуга ловног-риболовног туризма.

IV КАТЕГОРИЗАЦИЈА УГОСТИТЕЉСКИХ ОБЈЕКТА

Члан 22.

(1) Категоризацијом се угоститељски објекти у оквиру једне врсте разврставају у поједине категорије објеката према карактеру и стандарду услуга које се у њима пружају и према испуњености елемената за одређивање категорије.

(2) Угоститељски објекти за смјештај разврставају се у категорије, у складу са стандардима прописаним за поједине врсте тих објеката.

(3) Угоститељски објекат за смјештај врсте „хотел“ може се разврстати у подврсту и према посебним услугама које се у њему пружају.

(4) Изузетно од става 2. овог члана, угоститељски објекти затвореног типа у којима се пружају услуге смјештаја се не категорису.

(5) Категорија угоститељског објекта означава се са одговарајућим бројем звјездица или другим знаковима на стандардној плочи.

(6) Угоститељ може да отпочне са обављањем угоститељске дјелатности у угоститељском објекту који се према одредбама чл. 23. и 24. овог закона, разврстава у одређену категорију уколико је поднио захтјев за утврђивање категорије Министарству или надлежном органу.

(7) Министар, уз сагласност министара надлежних за послове здравља, просторног уређења и екологије, правилником прописује поступак категоризације угоститељских објеката, одређује стандарде за утврђивање категорије угоститељских објеката који подлијежу обавезној категоризацији, те прописује изглед и садржај стандардних плоча за означавање категорије угоститељског објекта.

Члан 23.

(1) Категоризацију угоститељских објеката за смјештај врсте: хотел, апартхотел, мотел, туристичко насеље и пансион врши Министарство.

(2) Угоститељ подноси захтјев за одређивање категорије угоститељских објеката из става 1. овог члана Министарству.

(3) Министар рјешењем именује Комисију за категоризацију која спроводи поступак категоризације угоститељских објеката из става 1. овог члана.

(4) Министар, на приједлог Комисије за категоризацију, доноси рјешење о разврставању врсте, односно подврсте угоститељског објекта у одређену категорију.

(5) Изузетно, министар може на приједлог Комисије за категоризацију донијети привремено рјешење за одређивање категорије на период до шест мјесеци, уколико Комисија за категоризацију утврди да угоститељ може у кратком временском року да отклони одређена одступања од утврђене категорије.

(6) Рјешење из става 4. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од четири године од дана достављања истог, док рјешење из става 5. овог члана подлијеже ревизији након истека рока трајања привременог рјешења.

(7) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 6. овог члана.

(8) Рјешење из ст. 4. и 5. овог члана је коначно и против истог није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(9) Министарство води евиденцију категорисаних угоститељских објеката из става 1. овог члана.

Члан 24.

(1) Категоризацију угоститељских објеката за смјештај врсте: апартман, кућа за одмор, „bed and breakfast“, соба за изнајмљивање, сеоско домаћинство и камп врши надлежни орган.

(2) Угоститељ подноси захтјев за одређивање категорије угоститељских објеката из става 1. овог члана надлежном органу.

(3) Начелник општине или градоначелник града рјешењем именује Комисију за категоризацију чији је задатак да спроведе поступак категоризације угоститељских објеката из става 1. овог члана.

(4) Руководилац унутрашње организационе јединице надлежног органа, на приједлог Комисије за категоризацију, доноси рјешење о разврставању врсте угоститељског објекта из става 1. овог члана у одређену категорију.

(5) Изузетно, руководилац унутрашње јединице надлежног органа може на приједлог Комисије за категоризацију донијети привремено рјешење за одређивање категорије на период од шест мјесеци, уколико Комисија за категоризацију утврди да угоститељ може у кратком временском року да отклони одређена одступања од утврђене категорије.

(6) Рјешење из става 4. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од четири године од дана достављања истог, док рјешење из става 5. овог члана подлијеже ревизији након истека рока трајања привременог рјешења.

(7) Надлежни орган по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 6. овог члана.

(8) Против рјешења из ст. 4. и 5. овог члана дозвољена је жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(9) Надлежни орган води евиденцију категорисаних објеката из става 1. овог члана.

Члан 25.

(1) Ако се у року који је одређен за ревизију у рјешењу из члана 23. став 6. и члана 24. став 6. овог закона одступи од прописаних стандарда за категорију угоститељског објекта која је одређена, угоститељ је дужан да у року од осам дана од дана промјене стандарда поднесе захтјев ради распоређивања објекта у одговарајућу категорију.

(2) Ако се у поступку ревизије утврди да угоститељски објекат поновно испуњава услове за категорију која је одређена рјешењем, угоститељ није обавезан да поднесе захтјев за одређивање категорије, већ му се рјешењем потврђује постојећа категорија угоститељског објекта.

(3) Ако се у поступку ревизије утврди да угоститељски објекат одступа од прописаних стандарда за категорију угоститељског објекта, рјешењем се утврђује престанак раније издатог рјешења о утврђивању категорије, а угоститељ је дужан да у року од осам дана од дана пријема наведеног рјешења поднесе захтјев за поновно распоређивање објекта у одговарајућу категорију.

(4) У случају из става 3. овог члана угоститељ је обавезан да уклони стандардну плочу која му је утврђена ранијим рјешењем.

(5) Промјена категорије угоститељског објекта врши се на начин и по поступку прописаном за одређивање категорије угоститељског објекта.

(6) Рјешење Министарства из ст. 2. и 3. овог члана је коначно и против истог није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(7) Против рјешења надлежног органа из ст. 2. и 3. овог члана дозвољена је жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(8) Угоститељ сноси трошкове одређивања категорије угоститељског објекта из чл. 23, 24. и 25. овог закона и исти се плаћају у моменту подношења захтјева за одређивање категорије.

(9) Трошкови категоризације угоститељског објекта из члана 23. овог закона уплаћују се у корист буџета Републике Српске, док се трошкови одређивања категорије угоститељског објекта из члана 24. овог закона уплаћују у корист буџета јединице локалне самоуправе.

(10) Издавање стандардних плоча за означавање врсте и категорије угоститељског објекта врши Министарство за угоститељске објекте из члана 23. овог закона, односно надлежни орган за угоститељске објекте из члана 24. овог закона.

Члан 26.

(1) Рјешење којим се угоститељски објекат разврстава у категорију престаје да важи:

а) ако угоститељ у случају из члана 25. став 1. не поднесе захтјев за одређивање категорије угоститељског објекта и

б) ако је у поступку ревизије из члана 25. став 3. овог закона утврђено да објекат не испуњава услове за разврставање у постојећу категорију.

(2) У случају из става 1. тачка а) овог члана орган који води евиденцију брише угоститељски објекат из евиденције категорисаних објеката и евидентира га као некатегорисан објекат, а у случају из става 1. тачка б) овог члана орган који води евиденцију категорисаних објеката евидентира промјену категорије угоститељског објекта.

V ОБАВЕЗЕ УГОСТИТЕЉА

Члан 27.

(1) Угоститељ који обавља угоститељску дјелатност према овом закону је обавезан да:

а) на улазу у угоститељски објекат видно истакне фирму и врсту угоститељског објекта,

б) на улазу у угоститељски објекат видно истакне распоред радног времена и истог се придржава у свом пословању,

в) у угоститељском објекту одржава просторије и опрему и ниво услуга сагласно прописаним условима и стандардима,

г) истакне цијене хране, пића и напитака на уобичајеним цјеновницима који морају бити доступни корисницима услуга у свако вријеме,

д) се придржава истакнутих, односно објављених цијена,

ђ) за сваку пружену услугу изда фискални рачун,

е) утврди нормативе о утрошку намирница и пића за поједине услуге исхране и пића, које је на захтјев дужан предочити госту,

ж) у сваком угоститељском објекту води тачно и ажурно пословну књигу која садржи евиденцију о набавци робе која служи за пружање угоститељских услуга, са посебним доказима о поријеклу робе,

з) води књигу утисака на прописан начин уз обавезу да у прописаном року један примјерак приговора корисника услуга достави надлежном инспекцијском органу у јединици локалне самоуправе,

и) врши услуживање пића искључиво у стакленој амбалажи, чиме се искључује могућност коришћења PET амбалаже (пластична амбалажа) и

ј) видно истакне забрану продаје, употребе и послуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година.

(2) Угоститељ не може користити робу за пружање угоститељских услуга за коју не посједује документацију о набавци, за коју није сачињена калкулација цијена и која није евидентирана у пословну књигу.

(3) Обавезе из става 1. т. и) и ј) овог члана и члана 33. овог закона односе се и на субјекте из члана 4. овог закона.

(4) Обавеза из става 1. тачка и) овог члана не односи се на угоститеље који послују у оквиру спортско-рекреативних центара (базени, спортски терени), као и уколико се пружају угоститељске услуге за вријеме организације сајмова, вашара, културних, спортских и других јавних манифестација.

(5) Министар правилником прописује облик, садржај и начин вођења пословне књиге у угоститељским објектима, као и облик, садржај и начин вођења књиге утисака у угоститељским објектима.

Члан 28.

(1) Угоститељ који обавља угоститељску дјелатност у објектима за смјештај поред обавеза из члана 27. ст. 1. и 2. овог закона, дужан је да:

а) на улазу у угоститељски објекат видно истакне стандардну плочу са ознаком категорије угоститељског објекта одређену од стране Министарства, односно надлежног органа,

б) води књигу гостију, дневно и ажурно,

в) видно истакне цијене услуга смјештаја и придржава се истакнутих цијена,

г) у пропагандним публикацијама угоститељског објекта за смјештај и у средствима јавног оглашавања обавезно назначи врсту и категорију објекта која му је одређена,

д) утврди кућни ред у угоститељском објекту за смјештај и истакне га на рецепцији, а извод из кућног реда обавезно истакне у свим смјештајним јединицама и

ђ) осигура госте од посљедица несрећног случаја.

(2) Министар правилником прописује облик, садржај и начин вођења књиге гостију у угоститељским објектима за смјештај.

Члан 29.

(1) Угоститељ послује током цијеле године или сезонски.

(2) Угоститељ утврђује период пословања из става 1. овог члана за сваки угоститељски објекат и о томе обавјештава надлежни орган.

Члан 30.

(1) Влада уредбом утврђује критеријуме за одређивање радног времена угоститељских објеката.

(2) На основу критеријума из става 1. овог члана, надлежни орган одлуком одређује радно вријеме угоститеља.

Члан 31.

(1) Надлежни орган је обавезан Министарству полугодишње достављати податке о броју и врсти угоститељских објеката.

(2) Министарство води регистар о броју и врсти угоститељских објеката.

(3) Министар правилником прописује облик и садржај регистра, те облик и садржај обрасца за доставу података из става 1. овог члана.

Члан 32.

(1) У угоститељским објектима забрањено је вршити продају, употребу и послуживање алкохолних пића лицима млађим од 18 година.

(2) Влада, на приједлог Министарства, уредбом прописује начин извршења мјере из става 1. овог члана.

Члан 33.

(1) У пословању са храном у свим фазама припремања јела, производње и услуживања хране, угоститељи који имају кухињу као посебан минимално-технички услов за обављање угоститељске дјелатности обавезни су обезбиједити системско спровођење општих и специфичних услова хигијене хране, у складу са прописима из области здравствене исправности хране.

(2) Угоститељи су дужни да успоставе и спроведу редовне контроле хигијенских услова припремања хране у сваком угоститељском објекту из става 1. овог члана, спровођењем превентивног поступка самоконтроле, у складу са Принципима система анализе опасности и критичних контролних тачака (хасап стандард).

VI НАДЗОР

Члан 34.

(1) Надзор над примјеном одредби овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над примјеном одредби овог закона или прописа донесених за његово спровођење, врши Републичка управа за инспекцијске послове путем републичких тржишних инспектора, односно тржишних инспектора у јединицама локалне самоуправе у складу са законом.

(3) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона у дијелу којим се прописује поступање надлежног органа врши управна инспекција.

(4) Надзор над примјеном овог закона у дијелу којим се уређује радно вријеме угоститељских објеката врши комунална полиција, у складу са посебним прописима.

Члан 35.

(1) У вршењу инспекцијског надзора над примјеном одредби овог закона или прописа донесених за његово спровођење, надлежни тржишни инспектор, поред општих овлашћења прописаних посебним законом, овлашћен је и да забрани обављање угоститељске дјелатности, односно рад угоститељског објекта ако се утврђене неправилности у остављеном року не отклоне.

(2) Забрана из става 1. овог члана траје до отклањања противправног стања које је проузроковало забрану.

Члан 36.

У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор је дужан и одузети, односно заплијенити робу намијењену пружању угоститељских услуга, уз обавезно доношење рјешења када:

а) се роба продаје и користи за пружање угоститељских услуга без прописане документације о њеном поријеклу,

б) роба служи за пружање угоститељских услуга од стране лица које није регистровано за обављање угоститељске дјелатности,

в) се роба користи за обављање угоститељских услуга прије него што је иста евидентирана у пословним књигама угоститеља и

г) се роба користи за обављање угоститељских услуга, а није усаглашена са прописаним и декларисаним захтјевима, као и када роба може представљати опасност за живот и здравље корисника услуга.

Члан 37.

(1) У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор је дужан затворити угоститељски објекат и донијети рјешење, ако:

а) угоститељ обавља угоститељску дјелатност без рјешења којим је одобрено обављање угоститељске дјелатности, односно без регистрације код АПИФ-а,

б) угоститељ обавља угоститељску дјелатност или пружа остале угоститељске услуге у угоститељском објекту који не испуњава прописане опште минимално-техничке и друге законом прописане услове за обављање угоститељске дјелатности,

в) угоститељ послује без одређене категорије у угоститељском објекту који се према одредбама овог закона разврстава у категорију, односно уколико није поднио захтјев за утврђивање категорије надлежном органу и

г) ако се инспектору онемогући вршење послова инспекцијског надзора.

(2) У случају затварања угоститељског објекта тржишни инспектор је дужан да га запечати.

(3) О затварању угоститељског објекта тржишни инспектор је дужан сачинити записник и у року од 48 часова од часа затварања угоститељског објекта, донијети рјешење против кога се може изјавити жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(4) Уколико се у угоститељском објекту налазе лако кварљиве намирнице, угоститељ је дужан писменим путем у року од 24 часа од затварања угоститељског објекта, поднијети захтјев тржишном инспектору за отварање угоститељског објекта и у присуству инспектора ће се изнијети намирнице, након чега ће се угоститељски објекат поновно затворити.

Члан 38.

(1) Испуњеност услова из члана 7. ст. 1. и 6. овог закона провјерава надлежна инспекција у редовном инспекцијском прегледу, а најкасније у року од 15 дана након достављања рјешења за обављање угоститељске дјелатности из члана 7. став 2. овог закона.

(2) Након извршеног инспекцијског прегледа из става 1. овог члана, тржишни инспектор сачињава записник о извршеном инспекцијском прегледу.

(3) Уколико се у инспекцијском прегледу утврди да за пословни простор за који је добио рјешење за обављање угоститељске дјелатности угоститељ не посједује употребну дозволу из члана 7. став 6. овог закона, тржишни инспектор о томе обавјештава орган надлежан за област уређења простора.

(4) Уколико се инспекцијским прегледом утврди да нису испуњени услови из члана 7. став 1. овог закона, тржишни инспектор обавезан је да предузме мјере и радње у складу са законом.

Члан 39.

(1) У погледу правила поступка инспекцијског надзора, временског трајања управних мјера инспектора, осталих овлашћења тржишног инспектора, као и жалбеног поступка, примјењују се одговарајуће одредбе закона који регулише област инспекција у Републици Српској.

(2) Против рјешења тржишног инспектора може се изјавити жалба Министарству у року од 15 дана од дана његовог достављања.

(3) Жалба против рјешења инспектора не одлаже његово извршење.

VII КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 40.

(1) Новчаном казном у износу од 5.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

а) обавља угоститељску дјелатност без рјешења надлежног органа (члан 5. став 1. и члан 7. став 2) и

б) обавља угоститељску дјелатност у објекту који подлијеже обавезној категоризацији без рјешења о утврђеној категорији (члан 23).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.500 КМ до 4.500 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се за прекршај угоститељ као предузетник или физичко лице новчаном казном у износу од 2.000 КМ до 10.000 КМ.

Члан 41.

(1) Новчаном казном у износу од 2.500 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

а) обавља угоститељску дјелатност, а у поступку инспекцијске контроле из члана 38. овог закона се утврди да не испуњава прописане опште услове у погледу пословних просторија, уређаја, опреме и запослених (члан 6. став 2. и члан 7. став 1),

б) обавља угоститељску дјелатност у супротности са чланом 6. став 6. овог закона,

в) поднесе писмену изјаву о испуњености услова за обављање угоститељске дјелатности са нетачним подацима (члан 7. став 3),

г) обавља угоститељску дјелатност, изнајмљивањем апартмана, кућа за одмор, „bed and breakfast“, соба за изнајмљивање, без рјешења надлежног органа (члан 7. став 2),

д) обавља угоститељску дјелатност у објекту који подлијеже обавезној категоризацији без рјешења о утврђеној категорији (чл. 16 став 3., 17. став 4. и 20. став 5),

ђ) обавља угоститељску дјелатност у кампу без посједовања рјешења надлежног органа за обављање те дјелатности (члан 20. став 5),

е) не води пословну књигу која садржи евиденцију о набавци робе која служи за пружање угоститељских услуга, са посебним доказима о поријеклу робе из члана 27. став 1. тачка ж) овог закона, или уколико поступи у супротности са чланом 27. став 2. овог закона,

ж) не осигура госте од посљедица несрећног случаја (члан 28. став 1. тачка ђ) и

з) врши продају, употребу и послуживање алкохолних пића лицима млађим од 18 година (члан 32. став 1.).

(2) Новчаном казном у износу од 1.500 КМ до 8.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако поступи у супротности са чланом 4. овог закона.

(3) За прекршај из ст. 1. и 2. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.000 КМ до 4.000 КМ.

(4) За прекршај из става 1. овог члана казниће се угоститељ као предузетник или физичко лице новчаном казном у износу од 1.500 КМ до 8.000 КМ.

Члан 42.

(1) Новчаном казном у износу од 1.500 КМ до 7.500 КМ казниће се за прекршај угоститељ као привредно друштво ако:

а) приликом обављања угоститељске дјелатности наплаћује различите цијене за домаће и стране држављане (члан 3. став 3),

б) поступи у супротности са чланом 13. став 10. и чланом 25. став 4. овог закона,

в) пружа угоститељске услуге изван угоститељског објекта, а не прибави сагласност органа надлежног за очување заштитног подручја (члан 14. став 5),

г) пружа угоститељске услуге изван угоститељског објекта или у покретним угоститељским објектима или у објектима ловно-риболовног туризма без прибављеног рјешења надлежног органа (члан 14. став 2, члан 15. став 3, члан 21),

д) обавља угоститељску дјелатност, а у поступку инспекцијске контроле из члана 38. овог закона се утврди да не испуњава прописане опште услове у погледу пословних просторија, уређаја, опреме и запослених (чл. 14, 15, 16, 18, 20. и 21),

ђ) обавља угоститељску дјелатност у супротности са чланом 14. став 3, чланом 15. став 2, чланом 16. став 5, чланом 17. став 3. и чланом 21. став 4. овог закона,

е) пружа угоститељске услуге изнајмљивањем апартмана, кућа за одмор, „bed and breakfast“ и соба за изнајмљивање у супротности са чланом 16. став 1. овог закона,

ж) пружа угоститељске услуге из члана 16. став 2. овог закона, а не испуњава здравствене услове,

з) обавља угоститељску дјелатност у објектима који подлијежу обавезној категоризацији, а не поднесе захтјев за утврђивање категорије Министарству, односно надлежном органу (члан 23. став 2, члан 24. став 2. и члан 25. ст. 1. и 3),

и) на улазу у угоститељски објекат видно не истакне фирму, врсту и стандардну плочу са ознаком врсте и категорије угоститељског објекта (члан 27. став 1. тачка а) и члан 28. став 1. тачка а),

ј) на улазу у угоститељски објекат не истакне распоред радног времена и истог се не придржава у свом пословању (члан 27. став 1. тачка б),

к) у угоститељском објекту не одржава просторије и опрему и ниво услуга сагласно прописаним условима (члан 27. став 1. тачка в),

л) не истакне цијене хране, пића и смјештаја које морају бити доступне корисницима услуга у свако вријеме или уколико се не придржава истакнутих, односно објављених цијена (члан 27. став 1. т. г) и д) и члан 28. став 1. тачка в),

љ) за сваку пружену услугу не изда фискални рачун (члан 27. став 1. тачка ђ),

- м) не утврди нормативе хране и пића (члан 27. став 1. тачка е),
 - н) не води пословну књигу ажурно и уредно (члан 27. став 1. тачка ж),
 - њ) не води књигу утисака на прописан начин и благовремено не достави приговор надлежном инспекцијском органу (члан 27. став 1. тачка з),
 - о) врши услуживање пића искључиво у пластичној ПЕТ амбалажи (члан 27. став 1. тачка и),
 - п) видно не истакне забрану продаје, употребе и послуживања алкохолних пића лицима млађим од 18 година (члан 27. став 1. тачка ј),
 - р) не води књигу гостију на прописан начин (члан 28. став 1. тачка б) и
 - с) у пропагандном материјалу и у службеним публикацијама не назначи врсту и категорију угоститељског објекта (члан 28. став 1. тачка г).
- (2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ.
- (3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се за прекршај угоститељ као предузетник или физичко лице новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 5.000 КМ.
- (4) Новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај физичко лице ако:
- а) обавља угоститељску дјелатност у сеоском домаћинству у супротности са чланом 17. став 2. овог закона,
 - б) обавља угоститељску дјелатност у сеоском домаћинству, а не испуњава здравствене услове (члан 18. став 1).
 - в) обавља угоститељску дјелатност, а у поступку инспекцијске контроле из члана 38. овог закона се утврди да не испуњава прописане опште услове у погледу пословних просторија, уређаја, опреме и запослених из члана 18. став 2. овог закона и
 - г) обавља угоститељску дјелатност у сеоском домаћинству без регистрације из члана 19. овог закона.
- (5) Новчаном казном у износу од 300 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај физичко лице које не положи стручни испит (члан 10. став 5).

Члан 43.

Новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се:

- а) одговорно лице у надлежном органу које приликом издавања рјешења за обављање угоститељске дјелатности поступи у супротности са чланом 5. став 4. овог закона,
- б) одговорно лице у надлежном органу које приликом издавања рјешења за обављање угоститељске дјелатности у оквиру фирме угоститељског објекта назначи и врсту угоститељског објекта (члан 9. став 2) и
- в) одговорно лице у надлежном органу који благовремено Министарству не достави податке из члана 31. овог закона.

Члан 44.

(1) За учињене прекршаје из чл. 40. и 41. овог закона који су почињени од стране истог угоститеља, у истом угоститељском објекту други пут у року од двије године од дана правоснажности првог рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања угоститељске дјелатности у том објекту у трајању од 90 дана до шест мјесеци.

(2) За учињен прекршај из члана 41. став 1. тачка з) овог закона, поред новчане казне, може се изрећи и заштитна мјера одузимања предмета.

(3) За учињене прекршаје из члана 42. овог закона који су почињени од стране истог угоститеља, у истом угоститељском објекту трећи пут у року од двије године од дана правоснажности првог рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања угоститељске дјелатности у том објекту у трајању до 90 дана.

VIII ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 45.

(1) Угоститељи који обављају угоститељску дјелатност, ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, осим у случајевима из члана 50. овог закона.

(2) Угоститељи који обављају дјелатност у објектима који по одредбама овог закона обављају угоститељску дјелатност и подлијежу обавезној категоризацији дужна су да називе, врсте и категорије објеката ускладе са одредбама овог закона у року од годину дана од дана доношења правилника из члана 7. став 9. и члана 22. став 7. овог закона.

Члан 46.

Поступци започети по прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по тим прописима.

Члан 47.

(1) Влада ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети уредбу из члана 19. став 6. овог закона.

(2) Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети уредбе из члана 30. став 1. и члана 32. став 2. овог закона.

Члан 48.

(1) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети слjedeће подзаконске акте:

а) Правилник о разврставању угоститељских објеката и минималним условима за рад угоститељских објеката (члан 7. став 9),

б) Упутство о садржају изјаве за обављање угоститељске дјелатности (члан 8. став 4),

в) Правилник о начину и програму полагања стручног испита за конобара (члан 10. став 8),

г) Правилник о критеријумима за процјену квалитета услуга и стандарда ресторана и о поступку процјене квалитета услуга и стандарда ресторана (члан 13. став 13),

д) Правилник о минимално-техничким условима и начину пружања угоститељских услуга изван угоститељског објекта (члан 14. став 6),

ђ) Правилник о минимално-техничким условима и начину пружања угоститељских услуга у покретним угоститељским објектима (члан 15. став 6),

е) Правилник о минимално-техничким условима и начину пружања туристичко-угоститељских услуга изнајмљивањем апартмана, кућа за одмор, „bed and breakfast“ и соба за изнајмљивање (члан 16. став 6),

ж) Правилник о минимално-техничким условима и начину пружања туристичко-угоститељских услуга у сеоском домаћинству (члан 18. став 3),

з) Правилник о минимално-техничким условима и начину пружања туристичко-угоститељских услуга у кампу (члан 20. став 9),

и) Правилник о минимално-техничким условима за пружање услуга смјештаја у угоститељским објектима ловно-риболовног туризма (члан 21. став 5),

ј) Правилник о категоризацији угоститељских објеката (члан 22. став 7),

к) Правилник о садржају и начину вођења пословне књиге у угоститељским објектима (члан 27. став 5),

л) Правилник о садржају и начину вођења књиге утисака у угоститељским објектима (члан 27. став 5),

љ) Правилник о садржају и начину вођења књиге гостију у угоститељским објектима за смјештај (члан 28. став 2) и

м) Правилник о облику и садржају регистра и обрасца за доставу података у регистар (члан 31. став 3).

Члан 49.

Надлежни орган ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети одлуку из члана 6. став 7. овог закона.

Члан 50.

(1) Забрана услуживања пића у PET амбалажи (пластичној амбалажи) у угоститељским објектима примјењиваће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Угоститељи су обавезни испунити услове из члана 33. овог закона у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Угоститељи су обавезни испунити услове из члана 10. овог закона у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 51.

До доношења подзаконских аката на основу овог закона примењиваће се подзаконски акти донесени на основу Закона о угоститељству („Службени гласник Републике Српске“, бр. 3/04, 37/06, 63/07, 101/07 и 73/08), ако нису у супротности са овим законом.

Члан 52.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о угоститељству („Службени гласник Републике Српске“, бр. 3/04, 37/06, 63/07, 101/07 и 73/08).

Члан 53.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01-107/10
Датум: 26. јануар 2010. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Мр Игор Радојичић